

CONVENȚIA O.I.M. (Nr. 87) PRIVIND LIBERTATEA SINDICALĂ ȘI PROTECȚIA DREPTULUI SINDICAL*

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii,
Convocată la San Francisco de către Consiliul de Administrație al Biroului
Internațional al Muncii, care s-a reunit la 17 iunie 1948, în cea de-a treizeci și una
sesiune,

După ce a decis să adopte sub forma unei convenții diverse propuneri
referitoare la libertatea sindicală și la protecția dreptului sindical, problemă care
formează cel de-al șaptelea punct de pe ordinea de zi a sesiunii,

Considerând că Preambulul Constituției Organizației Internaționale a Muncii
enunță, printre mijloacele ce fac posibilă ameliorarea condiției lucrătorilor și să
asigure pacea „afirmarea principiului libertății sindicale“,

Considerând că Declarația de la Philadelphia a proclamat din nou că
„libertatea de expresie și de asociere este o condiție indispensabilă a unui progres
susținut“,

Considerând că Conferința internațională a muncii, la cea de-a treizecea
sesiune, a adoptat în unanimitate principiile care trebuie să fie la baza reglementării
internaționale;

Considerând că Adunarea generală a Națiunilor Unite, la cea de a doua
sesiune, și-a însușit aceste principii și a invitat Organizația Internațională a Muncii să
continue toate eforturile sale pentru ca să se poată adopta una sau mai multe convenții
internaționale, adoptă, în cea de-a noua zi a lunii iulie una mie nouă sute patruzeci și
opt, convenția următoare, care va fi denumită Convenția privind libertatea sindicală și
protecția dreptului sindical, 1948.

PARTEA I

LIBERTATEA SINDICALĂ

ARTICOLUL 1

Orice membru al Organizației Internaționale a Muncii pentru care prezenta
Convenție este în vigoare se angajează să dea urmare dispozițiilor următoare:

ARTICOLUL 2

Lucrătorii și cei ce angajează, fără nici o deosebire de nici un fel, au dreptul,
fără autorizație prealabilă, să constituie organizațiile stabilite de ei înșiși, precum și de
a se afilia la aceste organizații, cu singura condiție de a se conforma statutelor
acestora.

* *Adoptată de către Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, în cea de-a treizeci și una sesiune, la 9 iulie 1948. Intrată în vigoare la 4 iulie 1950, conform dispozițiilor art. 15.*

România a ratificat Convenția prin Decretul nr. 213/1957, publicat în „Buletinul Oficial al României“, partea I, nr. 4 din 18 ianuarie 1958.

ARTICOLUL 3

1. Organizațiile lucrătorilor și ale celor ce angajează au dreptul de a elabora statutele lor și regulamentele administrative, să aleagă în mod liber reprezentanții lor, să organizeze gestiunea și activitatea lor, să formuleze programele de acțiune.

2. Autoritățile publice trebuie să se abțină de la orice intervenție de natură să limiteze acest drept sau să împiedice exercițiul legal.

ARTICOLUL 4

Organizațiile lucrătorilor și ale celor ce angajează nu pot fi dizolvate sau suspendate pe cale administrativă.

ARTICOLUL 5

Organizațiile lucrătorilor și ale celor ce angajează au dreptul să constituie federații și confederații, precum și de a se afilia la acestea și orice organizație, federație sau confederație are dreptul de a se afilia la organizații internaționale ale lucrătorilor sau ale celor ce angajează.

ARTICOLUL 6

Dispozițiilor articolelor, 2, 3 și 4 de mai sus se aplică federațiilor și confederațiilor organizațiilor lucrătorilor și ale celor ce angajează.

ARTICOLUL 7

Dobândirea personalității juridice de către organizațiile lucrătorilor și ale celor ce angajează, federațiile și confederațiile lor, nu pot fi subordonate unor condiții de natură să pună în cauză aplicarea dispozițiilor articolelor 2, 3 și 4 de mai sus.

ARTICOLUL 8

1. În exercițiul drepturilor care le sunt recunoscute prin prezenta Convenție, lucrătorii, cei ce angajează și organizațiile lor respective sunt ținute, ca și alte asemenea persoane sau colectivități organizate, să respecte legalitatea.

2. Legislația națională nu va atinge și nici nu va fi aplicată de o manieră care să aducă atingere garanțiilor prevăzute de prezenta Convenție.

ARTICOLUL 9

1. Măsura în care garanțiile prevăzute de prezenta Convenție se vor aplica forțelor armate și poliției va fi determinată de legislația națională.

2. Conform principiilor stabilite prin paragraful 8 al articolului 19 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, ratificarea acestei Convenții de către un stat membru nu va trebui să fie considerată ca afectând nici o lege, nici o sentință, nici un obicei sau acord deja existente care acordă membrilor forțelor armate și poliției garanții prevăzute de prezenta Convenție.

ARTICOLUL 10

În prezenta Convenție, termenul de „organizație“ înseamnă orice organizație a lucrătorilor sau a celor ce angajează care are drept scop să promoveze și să apere interesele lucrătorilor sau ale celor ce angajează.

PARTEA A II-A

PROTECȚIA DREPTULUI SINDICAL

ARTICOLUL 11

Orice membru al Organizației Internaționale a Muncii pentru care prezenta Convenție este în vigoare se angajează să ia toate măsurile necesare și corespunzătoare în vederea asigurării, pentru lucrători și cei ce angajează, liberul exercițiu al dreptului sindical.

PARTEA A III-A

MĂSURI DIVERSE

ARTICOLUL 12

1. În ceea ce privește teritoriile menționate de articolul 35 din Constituția Organizației Internaționale a Muncii așa cum a fost amendată prin Instrumentul de amendare al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, 1946, cu excluderea teritoriilor vizate de paragrafele 4 și 5 din respectivul articol astfel amendat, orice membru al organizației care ratifică prezenta Convenție trebuie să comunice Directorului general al Biroului Internațional al Muncii, o dată cu ratificarea sa, sau în cel mai scurt termen posibil după ratificare, o declarație, care să facă cunoscut:

a) teritoriile pentru care se angajează că dispozițiile Convenției vor fi aplicate fără modificare;

b) teritoriile pentru care el se angajează că dispozițiile Convenției vor fi aplicate cu modificări și în ce constau respectivele modificări;

c) teritoriile la care Convenția este inaplicabilă și, în acest caz, motivele pentru care este inaplicabilă;

d) teritoriile pentru care și-a rezervat hotărârea.

2. Angajamentele menționate la alineatele a) și b) din primul paragraf al prezentului articol vor fi considerate ca parte integrantă a ratificării și vor avea efecte identice.

3. Orice membru va putea renunța printr-o nouă declarație la toate sau unele din rezervele conținute în declarația sa anterioară, în virtutea alineatelor b), c) și d) din paragraful 1 din prezentul articol.

4. Orice membru va putea, în timpul perioadelor în cursul cărora prezenta Convenție poate fi denunțată, conform dispozițiilor articolului 16, să comunice Directorului general o nouă declarație modificând în orice privință termenii oricărei declarații anterioare și făcând cunoscută situația în teritorii determinate.

ARTICOLUL 13

1. Atunci când problemele tratate de prezenta Convenție intră în cadrul competenței proprii a autorităților unui teritoriu nemetropolitan, membru responsabil cu relațiile internaționale al acestui teritoriu, în acord cu guvernul respectivului teritoriu, va putea comunica Directorului general al Biroului Internațional al Muncii o declarație de acceptare, în numele acestui teritoriu, a obligațiilor prezentei Convenții.

2. O declarație de acceptare a obligațiilor din prezenta Convenție poate fi comunicată Directorului general al Biroului Internațional al Muncii:

a) de doi sau mai mulți membri ai organizației pentru un teritoriu plasat sub autoritatea lor comună;

b) pentru orice autoritate internațională responsabilă de administrarea unui teritoriu în virtutea dispozițiilor Cartei Națiunilor Unite sau a oricărei alte dispoziții în vigoare, cu privire la acel teritoriu.

3. Declarațiile comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii conform dispozițiilor din paragrafele precedente ale prezentului articol trebuie să indice dacă dispozițiile Convenției vor fi aplicate în teritoriu cu sau fără modificare; când declarațiile indică că dispozițiile Convenției se aplică sub rezerva modificărilor, ea trebuie să specifice în ce constă respectivele modificări.

4. Membrul sau membrii sau autoritatea internațională interesate vor putea să renunțe, în întregime sau parțial printr-o declarație ulterioară la dreptul de a invoca o modificare indicată într-o declarație anterioară.

5. Membrul sau membrii sau autoritatea internațională interesate vor putea, în timpul perioadelor în cursul cărora Convenția poate fi denunțată conform dispozițiilor articolului 16, comunica Directorului general al Biroului Internațional al Muncii o nouă declarație de modificare în orice altă privință a oricărei alte declarații anterioare, făcând cunoscută situația în ce privește aplicarea acestei Convenții.

PARTEA A IV-A

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 14

Ratificările formale ale prezentei Convenții vor fi comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii și prin el înregistrate.

ARTICOLUL 15

1. Prezenta Convenție nu va lega decât membrii Organizației Internaționale a Muncii a căror ratificare a fost înregistrată de către Directorul general.

2. Ea va intra în vigoare douăsprezece luni după ce ratificările a doi membri vor fi fost înregistrate de către Directorul general.

3. În continuare, această Convenție va intra în vigoare pentru fiecare membru după douăsprezece luni de la data la care ratificarea a fost înregistrată.

ARTICOLUL 16

1. Orice membru care a ratificat prezenta Convenție o poate denunța la expirarea unei perioade de 10 ani după data intrării în vigoare inițială a Convenției,

printr-un act comunicat Directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de el. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrare.

2. Orice membru care a ratificat prezenta Convenție care, într-un termen de un an după expirarea perioadei de zece ani menționată la paragraful precedent, nu se va folosi de posibilitatea denunțării prevăzute de prezentul articol, va fi legat pentru o nouă perioadă de zece ani și, în continuare, va putea denunța prezenta Convenție la expirarea fiecărei perioade de zece ani în condițiile prevăzute în prezentul articol.

ARTICOLUL 17

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor, declarațiilor și denunțurilor care îi vor fi comunicate de către membrii organizației.

2. Notificând membrilor organizației înregistrarea celei de-a doua ratificări care îi va fi comunicată, Directorul general va atrage atenția membrilor organizației asupra datei la care prezenta Convenție va intra în vigoare.

ARTICOLUL 18

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica Secretarului general al Națiunilor Unite în vederea înregistrării, conform articolului 102 al Cartei Organizației Națiunilor Unite, informații complete în legătură cu toate ratificările, toate declarațiile și toate actele de denunțare pe care le-a înregistrat conform articolelor precedente.

ARTICOLUL 19

De fiecare dată când va considera necesar, Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta Conferinței generale un raport asupra aplicării prezentei Convenții și va examina dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a Conferinței problema revizuirii sale totale sau parțiale.

ARTICOLUL 20

1. În cazul în care Conferința ar adopta o nouă convenție având ca obiect revizuirea totală sau parțială a prezentei Convenții și dacă noua Convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un membru al noii convenții de revizuire va antrena deplin drept, în ciuda articolului 16 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei Convenții sub rezerva că noua convenție de revizuire să fie intrată în vigoare;

b) începând de la data intrării în vigoare a noii convenții de revizuire, prezenta Convenție va înceta să mai fie deschisă pentru ratificare de către membri.

2. Prezenta Convenție va rămâne în orice caz în vigoare în forma și conținutul său pentru membrii care au ratificat-o și care nu ratifică convenția de revizuire.

ARTICOLUL 21

Versiunile franceză și engleză ale prezentei Convenții sunt egal autentice.